

1. Nov. 1972

FAKTA

Dato:

1. Nov. 1972

Sidetæl:

Notes 72 bd 5 s. 10-15

har kun net fundt nogen måde
at arrangere, sammen kan prøver
disse billeder har jo, her gang
jo har højet dem fra mine
plade dem lige - jo har sim-
-pelt kan ikke finde i se dem
som de var simpelt label
op på at kunden (og j. eks
kaldt dem. Så den bliver i det)
De to betyder helt en helt at
jo hele tiden skal vurdere mine
Rundt omkring i for heldet til hvor
som kom mere andre steder fra
end selv - og de to er den tyde-
-lige og for mig på min vorede
Lids punkt helt i og på den de
Sag ved ved min produktion.
Jo vil jo så gerne bare på kunstens
følelse (men ikke på kunst) her
er vejr - men jo for ikke påse
dem!

Paris

7-11-72

Jeg er bange for at den
rolle jo gerne vil spille i og
jo mig selv ikke til. Hvad er
det for en rolle?
Men ikke det er rollen som
"Lids mand" - "den der står midt
i begivenhedernes brend punkt" - "den

Som er friid for sin lid - eller i
- hvert fald har fingeren på lidens puls"
det er ganske vist bemærkede
men det blev rollens konklusion.
Jeg har simpelthen ikke med
lid at være den jeg er. Jeg blev
i sin tid meget forberedt over
at blive kaldt "legebarnet i dansk
kunst" og denne forberedelse var
der god grund til da den gik
på at man ikke skulle tage mig
og mit arbejde alvorligt - men
som tidlig ramte denne udvælgelse
måske en hel som jeg ikke ville
vedkende mig - at jeg var et
legende man måske og at mit
kunstneriske arbejde i en vis ud-
-sprehning var en modstand mod
at blive vokset en forældelse
af barn dommen. Deri ligger jeg
Raymond Russell hvis hele for-
-fatter skat var baseret på en for-
-måelse af den vokste verden.
Jeg fornyer for dette overfor mig selv
til dels ikke indrømme at
jeg tror mig stridende ved et
arbejde - ja at det er det cen-
-trale i min lid værelse nu
fordi at her er jeg "som barn
igen". Sådan uansvarligt pjat
må et voksent menneske ikke

bestrøft sig med hvis han vil
tuges alvorlig - arbejdet skal ikke
være leg, men en bitter kamp
på liv og død.
Det er egentlig uforståeligt at
jeg ikke vil anbefale dem
jeg skole for dig - det er jo netop
den de fleste andre mennesker
har mistet fordi det virkelig lever
af dem at de skal gå rundt
og være alvorlige og voksne - jo
derimod ~~de~~ kan lege - det er
overi det vil min bestilling.
Nej - jeg vil tuges alvorlig, be-
-trages som en pioner inden for
kunsten - som en der betyder
noget - der for kan jeg ustandse-
-lig på hvordan mine lege
tuger sig ud i verdens øjne
om det min også er fornuftig,
helst også pædagogiske lege.
Det er bl. a. for jeg tror at
ville spille en rolle der ikke
alene ikke er min, men som
skal ikke passer mig.
Jeg er skide meget for hvad jeg
laver i mindste måde skal
ikke passe eller originalt, det
må endelig ikke se ud som
noget som helst andet, for jeg

vil være noget andet end de andre
- noget helt for mig selv.
Jeg tror virkelig ikke for alvor
svinge mig op til den på tvs - den
studeagtige smalt om det sublimt som
en Barnett Newman - ja, jeg
sker ikke på det bestående
mig med op i det plan - ja ja
har måske i virkelig heden. Svært
ved at luge kunstner så alvorlig.
Når ja, i Thomas B. Hess, New York
biografier, læser om at hele New-
York's kunstverden skinnede som
- men til hans fornyelse - hvi-
- den man ser efter henden borte
af ham, prisene slog og han
blev et vigtigt punkt i USA
kunstliv - hvordan han fik
de to havde vendt ham ryggen
i ikke kunnet se det nye - skuldi-
- me i hans billeder - hvorved
han bredt helt som man fik hvide
- on fuld, men igen rejste sig til
sejre - ja så g. ja ikke så for-
- fordeligt mange skridt ja tal
finde det la det at man
be længere sig så meget om
sin kunst. Men det er selv-
- fuldt også derfor ja aldrig
bliver til noget - ja læser for
meget. Og ja har ja også haft
til det til den me Newman

på det og den Ad Reinholdtske
moraliseringen, men den har egent-
-lig ikke rigtig påvirket mig -
så længe jeg blot kan finde lov
at læse og skal jeg ikke svinge
mig højere op med kunsten.
Men det er jo netop det jeg prøv-
-ede at svinge mig op i luft-
-lag hvor jeg helt svimmede mistet
balancen fordi jeg er så færdig
af hængt af hvad omverden
mener om mig og mit.
Nu jeg i en kunstnerbiografi
læser der om en beskrevet så
kan jeg med eet - i det glimt
gennemskue hele redegørelsen.
Hvad er New Yorks - Paris -
London - Düsseldorf - Milano -
Kunstliv - har der egentlig
nøget som helst med selve livs-
relsen at skaffe - noget at gøre
med det som udgør vor helt
nedre liv - det som er os -
er det ikke en gang Teater
inden betydning? Det er i hvert-
-fald hvad jeg fornuftigvis i se-
-danne ligner glimt - at hvis
det er kunsten - eller i hvertfald
dens rum med miljøet - og det er
det jeg i dag - jeg så i pressen

Jeg mig ikke for Kunst.
Jeg sidder ganske vist her på
min flade rev hver dag og
producerer Kunst - helt privat -
jeg ser i internationalt måle-
-system lige ud i den tomme
luft for der er ingen der ved
det og end min farve der så det
- men der har i det mindste
møgt at gøre med mit liv.
Hvis jeg kunne erkende dette
fuldt ud overfor mig selv at jeg
vil være med til at spille rollen
som blods Hans hvis jeg tror
at det jeg gør og laver skal
have nogen relation til det så-
-kaldte internationale Kunstliv
og at det skal mødes med
dets uden, så er det jeg tror
at skulle spille alle disse
roller - for dem skal jeg
kun spille mod dette Kunst-
-livs baggrund ikke med min
egen - der er det jeg en ren
privat affær.
Jeg skal, hvis jeg ser forholdene
som de virkelig er, slut ikke
leve op til nogen verdens ting.
Jeg kan slappe helt af.

~~~~~